

Cu anul 1974 se înscrie în circuitul științei etnografice din țara noastră un nou anuar de etnografie și artă populară editat de către Muzeul Olteniei din Craiova. În această parte a României s-au desfășurat, mai ales în ultimii ani, ample cercetări de etnografie fie de către cercetătorii locali fie de alții din diferite instituții de profil etnografic din țară. Cum majoritatea studiilor rezultate din aceste cercetări au văzut lumina tiparului în diverse publicații de specialitate din țară, pentru cercetătorul neavizat în legătură cu această întinsă zonă etnografică era greu să-și facă o imagine generală asupra complexității fenomenului etnografic din Oltenia. Sînt apoi și numeroase studii despre Oltenia ce-și așteaptă de mult spațiul grafic. Se impunea, deci, de multă vreme apariția unei publicații care să valorifice în primul rînd realitățile concrete ale zonei.

Este meritorie prezența în acest prim volum tocmai a cercetătorilor locali, o garanție a viabilității în timp a anuarului craiovean (Gh. Iordache, Aspecte ale evoluției gospodăriei pe valea Oltului; N. Nițu, Contribuții la cunoașterea locuinței și gospodăriei din Cîmpia Romanaiilor; V. Tătulca, Considerații asupra locuinței țărănești din Cîmpia de sud-est a Mehedințului; M. Popilian, Interiorul locuinței tradiționale din Podișul Mehedinților; Șt. Enache, Particularități ale genezei ornamenticii chilimului în Oltenia).

Solicitat să-și aducă contribuția la realizarea volumului, prof. dr. Paul Petrescu schițează o posibilă zonare a acelei „excepțional de bogate tradiții de arhitectură“ ce se întîlnește în perimetrul geografic al Olteniei.

În luna noiembrie 1973 s-a desfășurat la Craiova o sesiune științifică de comunicări la care au participat o serie de cercetători din întreaga țară. O parte din referatele susținute cu această ocazie văd acum lumina tiparului: A. Panoiu, Un sistem constructiv al lemnului; M. D. Budiș, Particularități ale gospodăriei și locuinței din zona subcarpatică a Olteniei R. Ciucă, I. Drăgoiescu, E. Maxim, Construcții anexe din Oltenia, Muntenia și Dobrogea pentru păstrarea proviziilor agro-alimentare; J. Văduva, Mobilier și instrumentar de bucătărie din Oltenia; E. Pavel, Portul popular din satele Virciorova și Gura Văii — județul Mehedinți;

M. Constantin, Structura morfologică și decorativă a costumului popular bărbătesc din județul Mehedinți; M. Marinescu, Observații asupra compoziției ornamentale a scoarțelor oltenesti; V. Bușilă, Meșteri cruceri din sudul Gorjului; S. Zderciuc, Date noi privind meșteșugul olăritului de pe Valea Oltețului (zona Vilcea); G. Comanici, Importanța tirgurilor din Oltenia și Muntenia pentru desfacerea produselor meșteșugărești.

Singura lucrare de muzeologie din acest volum, semnată de T. Pleșa și D. Dascălu, ne propune un sistem de evidență a patrimoniului muzeal adoptat de către Muzeul de artă populară al R.S.R.

Capitolul „Cronica“ fixează în memoria timpului cele mai interesante activități ale Muzeului Olteniei pe anii 1973—1974.

Intr-un cuvânt avem în față un volum de etnografie, modest prin proporțiile sale, dar bine gândit sub aspect tematic, cu un aparat critic bine pus la punct, cu ilustrații adecvate și nu superflue. Așteptăm de la noile volume ale anuarului craiovean studii pe măsura exigențelor tot mai crescînde ale științei etnografice din țara noastră și poate o aplecare mai pronunțată spre teme de sinteză ale etnografiei române, studii care să aibă la bază o cercetare mai îndelungată de teren coroborată cu o amplă bibliografie de specialitate, în consens cu stilul metodologic modern de cercetare și valorificare a patrimoniului nostru național.

I. GODEA